

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 8 JUNI 2023**

Onderwerp: Sessieverzoek ChristenUnie-SGP Huisvesting arbeidsmigranten

Voorzitter: mw. H.J. van den Berg

De leden: dhr. T.M. Beusenberg, dhr. T.M. Blom, mw. A.E. Gumbert, mw. J.M. Hup, dhr. R.P. van Laar, mw. S. van de Meeberg, dhr. A. de Ruiter, dhr. A. Salhi, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. P.M. Vermeulen, dhr. M.H.C. Winkelhuis

Griffier: dhr. M.H.H. Gerding

Portefeuillehouders: mw. C.F.M. van der Meij, dhr. J.N.J. Nobel, mw. M. Steffens-van de Water

Insprekers: dhr. D. van Bergen, dhr. N. Geerlings (namens de heer D. van der Voort)

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heet u allemaal van harte welkom. Wij gaan een sessieverzoek houden op verzoek van ChristenUnie-SGP inzake de huisvesting van arbeidsmigranten. Op 11 mei jl. heeft er ook een informatieve bijeenkomst plaatsgevonden. Voor deze sessie hebben zich twee sprekers gemeld, die gaan wij eerst aan het woord laten en dan krijgt mevrouw Hup het woord omdat zij de sessie heeft aangevraagd. U heeft in de eerste termijn allemaal spreektijden en daarna krijgt het bijna voltallige college het woord en dan kunnen we daarna door voor het vrije debat. Ik wil graag naar voren de heer Van der Voort om te komen inspreken. Goedenavond, een bekend gezicht voor mij inderdaad. Gisteravond ook bij een andere ALV. Welkom, u heeft vijf minuten de tijd.

De heer VAN BERGEN: Ik ga mijn best doen.

De VOORZITTER: Gaat uw gang.

De heer VAN BERGEN: Geacht college en raadsleden. Graag wil ik de aandacht voor het volgende. Ik heb een pand aan de Tarwestraat in gebruik. De achterwoning van het pand leent zich uitstekend voor logés dan wel bewoning voor arbeidsmigranten. Reeds sinds 2003 ben ik in dispuut over het gebruik van de achterwoning. Sinds januari dit jaar ben ik genoodzaakt om het geheel te laten leegstaan op last van een opgelegde dwangsom door de gemeente. Waarom leent dit pand zich juist zo goed voor huisvesting van arbeidsmigranten? Arbeidsmigranten geven met name in de vroege ochtend en late avond geluidsoverlast door het ophalen en afzetten van het werkverkeer. Op het industrieterrein heeft niemand daar last van, ook niet van de gewone overlast, zoals roken, buiten kletsen. Het leven op deze locatie gaat probleemloos. Ze hebben genoeg leef- en buitenruimte op eigen locatie en dat levert geen problemen op. Zij hebben nog genoeg leef- en buitenruimte op eigen terrein. Sorry voor mijn gesprek. Uit het zicht en veelal gebeurt op tijdstippen waar de bedrijven veelal gesloten zijn. Juist in woonwijken levert dit overlast en gedoe op. Het is een rustig industrieterrein en bewoning leidt toch tot meer veiligheid en rust. Een rustig industrieterrein en wonen leidt tot meer veiligheid op het industrieterrein. Een voordeel is ook dat het om een relatief klein pand gaat. Meer dan dertig arbeidsmigranten op één locatie huisvesten geeft ook weer de nodige uitdagingen en leidt weer tot andere overlast. Juist het zoeken naar kleinschalige alternatieven, zoals hier op de Tarwestraat zou tegemoetkomen aan de huisvestingsproblematiek van deze doelgroep. Op deze locatie is bewezen dat bewonen niet tot overlast leidt, dat het veilig is volgens alle normen en dat ook de bewoners zeer tevreden zijn. Het is een win-

winsituatie, die volgens de landelijke richtlijnen van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten ook tot een wettelijke mogelijkheid gemaakt moet kunnen worden. De nood is zo hoog en ik heb misstanden gezien vanuit mijn werk op andere locaties waar arbeidsmigranten wonen. Daarom kan ik rustig zeggen dat deze doelgroep in sommige gevallen zeer slecht behandeld wordt en zelfs onderdrukt. Mijn pleidooi gaat dan ook verder dan alleen het mogelijk maken van huisvesting op dit adres. Ik doe tevens het verzoek aan de gemeente om deze doelgroep, die in belang met name bijdraagt aan de economie van ons land, nu ook eens echt serieus te nemen en met goede huisvestingsalternatieven te komen. Ik heb nu meerdere keren met de gemeente om de tafel gezeten. Ook in een klachtenprocedure heb ik met de vergunningverleners en teamleiders Handhaving zelf om tafel gezeten. Deze ambtenaren geven aan dat ze niks kunnen en dat beleid in de maak was. Het beleid is er dus nog niet. Wat zijn de mogelijkheden volgens het huidige beleid, convenant en richtlijnen van de VNG? Volgens ons zijn er wel degelijk mogelijkheden, maar daar hebben de ambtenaren niet de beleidsvrijheid of ruimte om hierin iets te betekenen... Hieronder haal ik een aantal stukken aan die de gemeente moet volgen, dan wel die de gemeente richtlijnen zou moeten geven. Hieruit blijkt duidelijk dat er ook in deze situatie op de Tarwestraat wel degelijk mogelijkheden zijn. Uit het beleidskader Strategisch Grondbeleid Haarlemmermeer 2015-2019, dat is dus een behoorlijke tijd geleden al: 'Het huisvesten van arbeidsmigranten dient een publiek doel. Gemeente hoort de nodige creativiteit in te zetten om dit mogelijk te maken. Denk bijvoorbeeld aan de transformatie van bestaande leegstaande gebouwen en aanpassingen van bestemmingsplannen. Daarnaast hebben ze een faciliterende rol.' Uit het Convenant Huisvesting Arbeidsmigranten, welke de gemeente heeft ondertekend in februari 2014, dus bijna negen jaar geleden, blijkt in artikel 3, lid 3: 'Afwijken van bestemmingsplan om het huisvesten van arbeidsmigranten mogelijk te maken, hoort de gemeente serieus te overwegen.' Artikel 7, lid 4: 'Herbestemming van een bedrijfsgebouw behoort tot de mogelijkheden om huisvesting van arbeidsmigranten toe te staan.' Advies Aanjaagteam Bescherming Arbeidsmigranten vraagt veel van de gemeente, VNG (Vereniging van Nederlandse Gemeenten). 'Van gemeenten wordt verwacht dat ze de bouw van extra huisvesting van arbeidsmigranten gaan faciliteren door bestemmingsplannen en vergunningen'...

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Voort, gaat u zo afronden?

De heer VAN BERGEN: Ik kan het zo afronden. Ik ga alleen nog vertellen wie ik zelf ben. Ik ben zelf al ruim twintig jaar ervaren als eigenaar van dit soort huizen, als huiseigenaar en vanuit mijn onderneming in de rol van de bouwexpert. Ik kan daarom stellen dat ik ervaringsdeskundige ben. Ik wil graag communicatief meewerken aan mogelijkheden van kleinschalige huisvesting voor deze doelgroep. De Tarwestraat zou het prima doen. Jullie zijn van harte uitgenodigd om deze locatie te komen bekijken, dus ik hoor het graag van jullie.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Van der Voort.

De heer VAN BERGEN: Ik ben de heer Van Bergen.

De VOORZITTER: Oh, dat staat verkeerd om dan, want ik riep net mijnheer Van der Voort.

De heer VAN BERGEN: Oh, ik ben mijnheer Van Bergen.

De VOORZITTER: Dat dacht ik al ja, de verwarring alom. Als u het prettig vindt, kunt u uw spreektekst ook verspreiden onder de...

De heer VAN BERGEN: Dat is als het goed is al gebeurd.

De VOORZITTER: Dat is al gebeurd, prima. Als u nog even blijft zitten ga ik vragen of er nog raadsleden zijn die een vraag hebben. De heer Vermeulen van Forza!

De heer VERMEULEN: Dank u wel. Ik wil de inspreker bedanken voor zijn verhaal. Ik had twee korte vragen. De Tarwestraat, waar hebben we het dan precies over? Welk perceel?

De heer VAN BERGEN: De Tarwestraat 13 in Nieuw-Vennep. Het is reeds sinds 2003 bekend.

De heer VERMEULEN: Mag ik nog een tweede vraag stellen? Waarom wilt u specifiek arbeidsmigranten huisvesten?

De heer VAN BERGEN: Het is niet specifiek, maar het is wel een hardwerkende doelgroep die ik graag ondersteun.

De heer VERMEULEN: Oké, dank u.

De VOORZITTER: Dan de heer De Ruiter, BVNL.

De heer DE RUITER: Dank u wel voorzitter en dank ook aan de inspreker. Ik ben toevallig in de Havenstraat in Nieuw-Vennep onlangs op een soortgelijke, enigszins vergelijkbare situatie geweest, daar ben ik mee bezig en ik neem dan graag uw situatie wat mij betreft ook mee. Er komen sowieso vanuit de andere situatie nog een aantal vragen naar de wethouder toe. Maar hoorde ik u zeggen dat er een last onder dwangsom is toegepast om de woning of het pand leeg te laten staan, klopt dat? En zo ja, voor wat voor bedrag is dat dan?

De VOORZITTER: De heer Van Bergen.

De heer VAN BERGEN: Sinds 2003 hebben zij een last onder dwangsom opgelegd, dat hebben zij een vijftal keren gedaan en de laatste keer wilden wij eigenlijk rechtszekerheid hebben. U vroeg de hoogte van de dwangsom, dat was om en nabij de € 20.000,00.

De heer DE RUITER: Dan heb ik straks nog een vraag aan de wethouder daarover, als dat mag voorzitter.

De VOORZITTER: Dat mag, dank u wel. Dan heeft mevrouw Van Straten nog een vraag, VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik hoor u zeggen: ik heb heel lang geleden bij de gemeente aangeklopt, maar dan word ik eigenlijk in de wacht gezet omdat er geen beleid is en ik hoorde u volgens ook tegelijk zeggen, volgens de VNG kan er al heel veel met de huidige regels die er zijn. Ik wilde eigenlijk even een bevestiging, hoorde ik u nu zeggen dat in principe niet per se nieuw beleid nodig zou zijn om de situatie waarvoor u een aanvraag heeft ingediend te beoordelen?

De VOORZITTER: De heer Van Bergen.

De heer VAN BERGEN: Ik heb zeer zeker een aanvraag ingediend, op 28 december voor het laatst, en het enige wat altijd als besluit naar boven komt is dat het niet past in het bestemmingsplan. Dat is eigenlijk het enige en ik zie dat als iets wat door mensen gemaakt is en waarvan dus ook door mensen afgeweken kan worden.

De VOORZITTER: Dank u. Als er verder geen vragen meer zijn, is er nog een vraag van mijnheer De Ruiter voor het college.

De heer DE RUITER: Ja, ik heb nog wel meer vragen voor het college, maar specifiek over dit verhaal, mijnheer noemt het ook, in de andere situatie waar ik naar zit te kijken, kwam ik het ook tegen en misschien is het voor mijnheer dan relatief goed nieuws, maar volgens mij zei hij: er is een last onder dwangsom opgelegd, verschillende keren al, maar die is dan ook weer teruggedraaid. In ieder geval, in de situatie in de Havenstraat waar ik naar kijk, is dat ook gebeurd. Dat ging om een last onder dwangsom van € 250.000,00 volgens mij, maar die is op een of andere manier, ik ben mij daar nog in aan het verdiepen, weer verdwenen. Misschien kan de portefeuillehouder uitleggen hoe dat zit met die last onder dwangsom en hoe zo een dwangsom dan ook ineens weer kan verdwijnen of afgeschaft kan worden.

De VOORZITTER: Individuele casussen worden natuurlijk meestal niet besproken, maar ik kijk even naar het college. Mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Dank u wel voorzitter. Dat is ook in dit geval natuurlijk aan de orde en sowieso zijn dit gegevens die wij op dit moment niet uit de mouw kunnen schudden. Ik kan erop terugkomen, maar niet vanavond.

De heer DE RUITER: Voorzitter, het gaat mij niet zozeer om de individuele casus, het gaat mij om het principe van een last onder dwangsom. Zoals ik het altijd begrepen heb, is een last onder dwangsom een dwangmiddel dat de gemeente kan gebruiken om bepaald gedrag af te dwingen bij wie dan ook. Op het moment dat degene waarvan dat gevraagd of geëist wordt, niet dat gedrag vertoont of daar niet aan voldoet, dan verbeurt hij een bedrag. Dat is hoe ik altijd de last onder dwangsom... En ik zie de wethouder van Financiën knikken, dus ik denk dat ik dat juist hebt. Dus mijn vraag is dan in zijn algemeenheid en helemaal niet voor deze specifieke casus, hoe verdwijnt dan ineens weer zo een dwangsom? Dus wij willen dat u A doet, als u A niet doet, dan bent u ons een bedrag verschuldigd, vervolgens gebeurt A toch niet, maar blijkt het bedrag dan toch ineens niet verschuldigd te zijn. Dus ik kan het niet volgen gewoon.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Ruiter, daar gaat schriftelijk op teruggekomen worden. Dan bedank ik de heer Van Bergen. Is de heer Van der Voort aanwezig? Ja, dank u wel, dan mag u plaatsnemen en dan krijgt u vijf minuten het woord.

De heer GEERLINGS: Om het nog even gecompliceerd te maken, ik spreek namens de heer Van der Voort.

De VOORZITTER: En uw naam is?

De heer GEERLINGS: Mijn naam is Nico Geerlings. Ik zit in het bestuur van de ABU, ik zit in het College van Deskundigen van de SNF en ik ben initiator geweest van de Taskforce Huisvesting Arbeidsmigranten die hier vanavond u graag wat mee wil geven. Ik wil de ChristenUnie-SGP danken voor het mogelijk te hebben gemaakt dat wij hier ook onze dingen onder de aandacht kunnen brengen. In 2019 is een woonvisie vastgesteld, waar de huisvesting arbeidsmigranten een integraal onderdeel van geweest is. Er is eigenlijk heel weinig van terechtgekomen. In 2020 hebben wij als taskforce een overleg gehad met de wethouder en met een ambtelijke groep en daar is voor de rest niets meer uitgekomen. Wij willen vanuit onze achterban, de ondernemer die net voor mij voor mij was is ook zo een ondernemer, wij willen realiseren, wij willen realiseren, wij willen eerlijke huisvesting. Diverse

plannen zijn er ingediend, allemaal via het ondernemersplan. Zelfs bij de ambtenaren zelf gaf het op een gegeven moment een frustratie van: ja sorry, maar we moeten het weer afwijzen, want er is geen beleid. Het probleem wordt ieder jaar groter. Of wij willen of niet, we worden steeds meer afhankelijk van de arbeidsmigranten. Denk eens even aan de bloembollenexport, denk eens even aan de kwekerijen, denk eens aan Schiphol, denk eens aan de horeca, de logistieke bedrijven binnen de gemeente Haarlemmermeer. Zoveel bedrijven zijn afhankelijk van de arbeidsmigranten, maar beleid wordt er niet gemaakt. Ik denk dat het belangrijk is dat die handschoen opgepakt wordt om de gemeente Haarlemmermeer bruisend en de economie draaiend te houden. In de BV Nederland, sorry, ik zag net dat het ook een partij was, dat wist ik niet, in de BV Nederland is het helaas zo dat er nog steeds rond de 130 vacatures zijn voor 100 werkzoekenden. Dus er is nog veel meer werk dan dat we kunnen doen. Wij als taskforce willen graag een spil zijn. We willen meedenken met u. We willen u in contact brengen met partijen die ondersteuning kunnen geven. VNG, maar er is ook een expertisecentrum, er zijn versnellingskamers. Er zijn zoveel mogelijkheden om ondersteuning te krijgen voor gemeenten om tot realisatie te komen. De economie van Haarlemmermeer vraagt om bestuurders die stappen durven te nemen, die beleid durven te formuleren en locaties aanwijzen. En dat hoeft niet: pinpoint, dat vierkantje, daar moet iets komen staan, maar geef richting. Geef richting, zodat ondernemers wat kunnen. Kijk naar bijvoorbeeld kruisbestuiving. Er zijn andere partijen binnen Haarlemmermeer die heel moeilijk aan huisvesting kunnen komen. Ga dan kijken naar een stukje arbeidsmigranten en plaats daar wat andere groepen eventueel bij. Kortom, wat vragen wij? Wij vragen niet alleen beleid, maar ook locaties. Probeer huisvesting zoveel mogelijk in een straal van 15 km rond waar het werk is te vinden. Gebruik de kennis en ervaring van de taskforce, wij willen helpen. Zorg ervoor dat alleen de gecertificeerde, de nette SNF-gecertificeerde bedrijven gefaciliteerd worden. Ik vind namens heel veel mensen dat ieder mens een eerlijk bed verdient. U bent als volksvertegenwoordiger de partij die het kan faciliteren. Laten we uit dat grijze circuit gaan. Iedereen wil het netjes, wil het goed doen. Maar zolang er geen beleid is, wordt er gehuisvest waar er niet gehuisvest mag worden en dat is een hele slechte zaak. Ik dank u voor uw aandacht.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Geerlings. Ik zag al een vraag van mevrouw Van de Meeberg van D66 en daarna mevrouw Van Straten en daarna mijnheer De Ruiter.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Net, echt daags voor de eerste lockdown in 2020, hebben we een rondleiding gehad van de taskforce. Daar zijn we ontzettend goed geïnformeerd als gemeenteraad. Het was echt een van de laatste bezoeken die we toen nog mochten doen. Klopt het nou dat ik u hoor zeggen dat er sindsdien eigenlijk in deze gemeente niets is gelukt?

De VOORZITTER: Mijnheer Geerlings.

De heer GEERLINGS: Ja, nagenoeg niets gebeurd. Zover wij weten, is er nergens iets gerealiseerd voor deze groep mensen.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: In deze gemeente.

De heer GEERLINGS: In de gemeente Haarlemmermeer. Andere gemeenten zie je stappen nemen. Vanuit het rijk, vanuit de overheid komt er steeds meer druk richting gemeenten van: maak er beleid voor, realiseer.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. U maakt zelf een mooi bruggetje naar de vraag die ik wilde stellen, want u zit in dit werkveld, noem ik het maar even en u heeft vast kijk op welke gemeente dit nou wel goed heeft aangepakt en waaraan wij een voorbeeld zouden kunnen nemen. Ik weet niet of u dat aan ons mee zou kunnen geven.

De heer GEERLINGS: Neem in Noord-Holland de gemeente Hollands Kroon, heel voortvarend, een moderne gemeente, ziet het probleem, weet ook dat ze afhankelijk zijn van de arbeidsmigranten en weet, elke één op de twaalf werkenden in Nederland is een arbeidsmigrant. Dus daar wordt beleid gemaakt. Er wordt heel goed doorgedacht en daar wordt ook vrij veel gerealiseerd. En eerlijk gezegd, in de winter rij ik mensen uit Noord-Holland, uit Wieringerwerf, Hollands Kroon, die doen het werk hier in Haarlemmermeer.

De VOORZITTER: Mijnheer De Ruiter BVNL, en daarna, mijnheer Salhi van HAP.

De heer DE RUITER: Dank ook aan de spreker. BVNL staat niet voor de BV Nederland, maar staat voor het Belang van Nederland. De vergissing is u vergeven. Maar ik hoor u zeggen dat u wilt niet alleen beleid, maar u wilt ook locaties. Heeft u dan al daar misschien specifieke locaties voor op het oog of eventueel voorstellen voor specifieke locaties waar dit mogelijk te maken is?

De VOORZITTER: De heer Geerlings.

De heer GEERLINGS: In andere gemeenten, bijvoorbeeld in Holland Rijnland zie je een beweging dat de provincie heeft gezegd dat in de zomer de gemeenten daar ruimte gaan scheppen. Als de industrieterreinen worden vergund, dan weet je dat er arbeidsmigranten gaan werken. Dan kan je in de randen van de industrieterreinen ook logies maken. En wat er al net al gezegd werd, bestaande gebouwen die leeg staan transformeren. Een heel mooi voorbeeld is de Cementbouw aan de dijk waar nu de Oekraïners zitten. Twee maanden ervoor ben ik met de gemeente bezig geweest van: joh, kunnen we daar mensen gaan huisvesten? Nou, toen kreeg ik zo een lijst van waar ik aan moest voldoen. En twee maanden later zaten er Oekraïners in. Fantastisch dat ze erin gaan, geen woord kwaad over, die mensen moeten ook wonen, maar dat om even aan te geven wat het spanningsveld is.

De VOORZITTER: Nog een vervolgvraag?

De heer DE RUITER: Meer een korte opmerking eigenlijk, want ik hoor mijnheer al, hij laat het woord al vallen: logies. Ik heb nog wel misschien straks een vraag aan de portefeuillehouder, maar dat is een beetje technisch van aard en die heeft ook niet specifiek betrekking op de bijdrage van mijnheer. Maar ik heb nog wel een vraag over het verschil tussen een logiesfunctie en een woonfunctie. Dus als dat dan straks misschien aan het college gevraagd mag worden, of mag dat nu?

De VOORZITTER: Nee, dat doen we dan straks mijnheer de Ruiter, want ik wil nog even het woord geven aan de heer Salhi van HAP en dan aan mevrouw Hup van ChristenUnie-SGP.

De heer SALHI: Mijn vraag ging ook over de locaties en of mijnheer inderdaad suggesties heeft. Ik hoor ook wel heel veel in de media over dat er heel veel distributiecentra hier en daar worden opgezet, en om daar in de omgeving ook te gaan bouwen omdat daar natuurlijk heel veel arbeidsmigranten... Vooral als het gaat om het werk dat ze heel veel doen voor ons. Zie u die kansen?

De VOORZITTER: De heer Geerlings.

De heer GEERLINGS: Ik vind dat als distributiecentra worden vergund, dan moeten gelijktijdig de vragen worden gesteld: wie gaat er werken, hoeveel mensen gaan er werken en waar gaan ze wonen? Dat kan dan in de zoom of in de rand van datzelfde industrieterrein zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan mevrouw Hup, ChristenUnie-SGP.

Mevrouw HUP: Dank u wel voorzitter. Ik hoorde u net zeggen dat u welwillend bent en dat er vanuit de taskforce bereidwilligheid is om te helpen, maar ik hoor u ook zeggen dat in 2020 er al een natuurlijk moment was en dat dat tot op heden nog niet gebeurd is. Nu was ik daar toen niet bij, maar ik vraag mij even af, zit het hem misschien in het kostenplaatje? We hebben net de jaarstukken van vorig jaar besproken. Wat brengt het dan met zich mee financieel gezien of wordt u gefinancierd? Dat is mijn vraag.

De heer GEERLINGS: Wij worden gefinancierd vanuit marktpartijen en die marktpartijen willen graag realiseren, maar we nemen wel heel veel kennis mee vanuit andere gemeenten. Dat is ons sterke punt.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Geerlings voor het inspreken. Dan mag u weer plaatsnemen. De vraag van de heer De Ruiter van BVNL, ik denk dat die wel erg technisch van aard is wellicht. Wilt u hem nog even herhalen mijnheer De Ruiter?

De heer DE RUITER: Nou, ik wil hem stellen als het nu het moment is. Mijnheer had het over een logiesfunctie voor een pand. Ik begrijp daarvan dat we dat in de volksmond bijvoorbeeld een hotel noemen, dus waar een tijdelijk verblijf is toegestaan. We zien dat niet alleen bij arbeidsmigranten, maar ook bijvoorbeeld bij asielzoekers en bij statushouders, die worden nu in hotels gehuisvest. Mijnheer noemde al een voorbeeld aan de Cruquiusdijk, maar er zijn meer voorbeelden. Wat maakt nou precies het onderscheid tussen logies... Ik ken miljonairs die wonen, niet in deze gemeente, hier ken ik niet zoveel miljonairs, maar in andere gemeenten, die wonen gewoon in een hotel en die wonen daar permanent, die verblijven daar permanent terwijl hotels doorgaans geen woonfunctie hebben omdat dat dan misschien niet gezond zou zijn of te veel overlast zou geven of allerlei andere redenen. Dus hoe wordt de verblijfsduur gecontroleerd, wordt die gecontroleerd? Hoe wordt de verblijfsduur beperkt, wat zijn daarvoor beperkingen op, bij een logiesfunctie in tegenstelling tot een woonfunctie.

De VOORZITTER: Dank u wel. Kan ik iemand van het college daar...

Wethouder VAN DER MEIJ: Het is een beetje een ingewikkelde vraag inderdaad. Want ging het nou om: wat is nou de duur, wanneer spreek je nog over logies en wanneer niet, en toen ging het over hoe wordt er gecontroleerd. Wij hebben, dat is vanavond duidelijk aangetoond, nog geen beleid op arbeidsmigranten. Dus wij controleren of mensen wonen op plekken waar ze mogen wonen en hoe het met veiligheid en de omgeving zit. Wij controleren dus niet op de duur in dat opzicht, als het gaat om logies.

De VOORZITTER: De heer Nobel

Wethouder NOBEL: Wat u ook van een van de sprekers hoorde is dat het nu zo is dat op het moment dat het niet in het bestemmingsplan past, dus de functie wonen is niet toegestaan, dan wordt er gehandhaafd en dan komt dus ook die last onder dwangsom erachter vandaan. Daarom hebben we ook beleid nodig om dat wel mogelijk te maken

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik denk dat dat zover duidelijk is mijnheer De Ruiter, want de tijd gaat ook maar door. Mevrouw Van de Meeberg had nog één korte vraag aan het college en daarna gaan we beginnen.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dat weet u niet of hij kort is. Nee hij is kort voorzitter, dat beloof ik. Wij hoorden de inspreker net zeggen dat er eigenlijk niets is gebeurd sinds 2020 en ik vroeg mij af of het college het ook zo ziet of dat er misschien wel stappen zijn genomen waar wij nu geen weet van hebben.

De VOORZITTER: De heer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ik denk dat het veilig is om te zeggen dat er in ieder geval onvoldoende is gebeurd, want ook vorige periode wilden wij al beleid voor arbeidsmigranten realiseren. Dat is toen niet gebeurd. Nu hebben we om die reden opnieuw dat opgenomen in het coalitieakkoord en willen we dat ook daadwerkelijk gaan doen. Het probleem zit hem in handhaving en dat is eigenlijk ook de reden geweest dat het vorige periode een beetje is blijven liggen omdat als we dit beleid gaan uitvoeren, betekent dat ook dat we moeten gaan handhaven op hetgeen wat wij uiteindelijk met elkaar afspreken. En daar wringt de schoen. We hebben toch tegen elkaar gezegd dat we nu wel dat beleid gaan opstellen, maar dat betekent ook dat we, als dat beleid is opgesteld, we ook met elkaar een handhavingsvraagstuk hebben te behandelen. Dan moeten we het er dus ook met elkaar over hebben, want het betekent gewoon dat je meer moet gaan handhaven.

De VOORZITTER: Duidelijk, dank u wel. Mevrouw Hup, dan is nu het moment gekomen. U mag beginnen met uw inbreng en u heeft vijf minuten extra spreektijd. Ik zou zeggen, gebruik ze goed.

Mevrouw HUP: Dank u wel voorzitter. Onze fractie ChristenUnie-SGP is blij met de mogelijkheid om het vanavond over huisvesting arbeidsmigranten te hebben. En we danken het college voor de informatieve bijeenkomst van 11 mei. Het was nuttig. En dan ook nog eens bijna het voltallige college aanwezig. Dat belooft wat. Goed dat u er bent en dank voor het inspreken richting de sprekers. En dat halfuurtje extra? Dat hebben we nu in ieder geval alvast goed benut. Wij hopen vanavond het college te kunnen voorzien in het meegeven van kaders voor het opstellen van concreet beleid voor arbeidsmigranten binnen onze gemeente, het liefst nog dit jaar. De twee sprekers die zojuist aan het woord zijn geweest met hun casussen, dragen hier hopelijk ook aan bij. Dank voor het inspreken en het delen van de verschillende invalshoeken. Tijdens mijn afstuderen heb ik geleerd dat het goed is om af en toe eens te gluren bij de burens. En ik moet u zeggen, voorzitter dat dit gelukt is. Ik wil mijn raadscollega's meenemen in een inspirerend voorbeeld, zoals dat hier wellicht ook te realiseren is. Gaat u er dus maar even rustig voor zitten. Ik heb namelijk inspiratie opgedaan in onze buurgemeente. Daar heb je de zogenaamde Flower Tower. Weet iemand toevallig waar dit is? Want dan heeft u nu even de mogelijkheid om mij te interrumperen. Nou, dit is namelijk in gemeente Aalsmeer op de Japanlaan. In de Flower Tower zitten migranten gehuisvest sinds begin februari 2021, die tijdelijk in Nederland werkzaam zijn bij bedrijven op het bedrijventerrein Green Park Aalsmeer en in Aalsmeer zelf. De firma Ruigrok heeft als eigenaar van Flower Tower inmiddels ook nog Ruigrok Tower, ze zijn uitgebreid, een medebeheerder van het complex aangesteld. Deze is in het pand aanwezig en draagt zorg voor het controleren van bewoners en bezoekers en alle bewoners dienen zich te houden aan de huisregels die zijn opgesteld door Ruigrok. Ik las ook dat ondernemers vragen om proactief om te gaan bij klachten over de Flower Tower of de bewoners zelf. Ik heb dit even nagevraagd bij de beheerder en dat klopt. Nou, dat probleem hebben ze dus ook getackeld: er is 24-uursbeheer. Daarnaast hebben ze voor wijkgerichte problemen of vragen op het gebied van veiligheid weer een aparte beheerder aangesteld die paraat staat en zelfs de wijkagent staat garant. Ook die heb ik gebeld. Dus dat heb je gelijk getackeld, die handhaving, niet? Er zijn dus twee beheerders die actief zijn zowel in de beheerdersruimte als in het complex en eromheen.

En er is ook een gemeenschappelijke ruimte. In totaal zijn er 87 appartementen met in totaal 200 bedden in het gehele wooncomplex. Deze zijn verdeeld over vijf woonlagen en de appartementen variëren in woonoppervlakte van 46 tot 66 m². De appartementen en studio's zijn naar buiten gericht, maar hebben de entrees aan het binnenplein. Door de L-vorm blijft dit binnenterrein met parkeerplaatsen, fietsenstalling en afvalcontainers mooi uit het zicht. Ik hoop dat ik u zo een klein beetje geïnspireerd heb dat u het goed voor zich heeft kunnen halen, anders kunnen we altijd er nog eens langs, want wij zien namelijk zo een soortgelijk pand wel zitten, bijvoorbeeld op het terrein van Schenkeveld. Naar aanleiding daarvan hebben we nu ook een beetje vanavond deze sessie. Laten we het daarom voor ons vanavond even de Tomato Tower noemen. Los van deze casus vinden wij het jammer veel te moeten horen dat we een gemeente zijn van regels en onmogelijkheden. Of dit beeld juist is weet ik niet, maar bijvoorbeeld de inspreker van vanavond aan de Tarwestraat in Nieuw-Vennep is daar wel een voorbeeld van. We roepen het college op dit soort initiatieven mogelijk te maken. Onorthodoxe maatregelen noemen wij dat al jaren in onze gemeenteraad. En in ons woonbeleid staat dat er een beleid moet komen voor arbeidsmigranten. Dat hebben wij tot op heden nog niet gezien, terwijl het probleem blijft bestaan. Sterker nog, we hebben tijdens een informatieve bijeenkomst vernomen dat dit nu om een aantal gaat van 17.500 mensen, maar dit is niet eens zeker in verband met de wettelijke verplichting om pas na vier maanden jezelf in te schrijven binnen de gemeente. Het zijn er dus waarschijnlijk veel meer en het aantal blijft ook groeien. Het is dus een urgente uitdaging de komende periode. Wij willen vanavond graag met onze collega-raadsleden zoeken naar kaders om beleid te maken voor het huisvesten van arbeidsmigranten. Wat onze fractie betreft gaat de gemeente Haarlemmermeer dit faciliteren voor de arbeidsmigranten en hun werkgevers. En we dagen het college en de raadscollega's uit om de randvoorwaarden voor arbeidsmigranten met ons te formuleren. Wat ons betreft gaat het om fatsoenlijke huisvesting en duurzame bebouwing in samenspraak met de omwonenden. De voordelen van een goed beleid op huisvesting arbeidsmigranten zijn duidelijk: voor arbeidsmigranten de kans op het vinden van een fatsoenlijke woning, u hoorde het al, de taskforce wil graag voor iedereen een goed bed, maar ook voor andere groepen die woningen zoeken om de druk op de woningmarkt af te laten nemen. Bij ons bezoek aan Schenkeveld werd zelfs voorgesteld om het huisvesten van arbeidsmigranten te combineren met woningen voor bijvoorbeeld starters of flexwonen, maar dat mogen we met elkaar definiëren. Wat is flexwonen? Onze fractie ziet dat dan als een kans. Voorzitter, ik rond zo af. Onze fractie bereidt een motie vreemd voor. In die motie roepen wij het college op om in Q4 met beleid te komen voor het huisvesten van arbeidsmigranten, zoals aangekondigd in de woonvisie. Ik hoor graag vanuit de raad wie er mee wil denken met deze motie en welke kaders benoemd moeten worden. Wellicht kunnen we dat in de tweede termijn bespreken met elkaar. Afsluitend voorzitter, we hebben het hier over een grote groep mensen die hard werken voor hun brood, maar ook economisch van belang zijn voor onze gemeente. Ook dat hoorden we net al en daar moeten we nu echt mee aan de slag. Ik ben benieuwd hoe andere partijen hierover denken. Tot zover voorzitter, binnen de tijd.

De VOORZITTER: Dank u wel, Dat was heel keurig binnen de tijd mevrouw Hup, u heeft het prima gedaan. Dan geef ik het woord aan mijnheer Blom van het CDA.

De heer BLOM: Dank u wel, en ik wil graag mevrouw Hup bedanken voor aanvraag van deze sessie. Een bijzonder interessant onderwerp, huisvesting arbeidsmigranten. Er is nog veel te winnen voor de inwoners van onze gemeente en de mensen die uit de diverse landen hier tijdelijk komen werken. Iedereen heeft recht op een veilige en schone plek om te wonen, of dit nu een deel is van een gemeenschappelijke woning of een zelfstandige woonruimte. Woningen worden nu opgedeeld, zodat meerdere mensen waarvoor deze woning is ontworpen, kunnen worden gehuisvest. Dit kan bij bewoners en omwonenden overlast veroorzaken. Handhaving is noodzakelijk om dit in goede banen te leiden. De vraag naar huisvesting is groot en het lijkt erop dat deze nog wel even zal blijven bestaan. De woningcorporaties zijn de instanties die hierbij een oplossing kunnen bieden, waarbij we dan weer

direct kunnen zeggen dat de corporaties bij huisvesting van arbeidsmigranten geen grote rol hebben. Veelal zorgt de werkgever of het uitzendbureau voor een plek om te overnachten. Wat bij de arbeidsmigrant bij het verlies van het werk ook het verlies van de huisvesting kan betekenen. Misschien is het tijd om een nieuwe woningcorporatie op te richten die, zoals bijvoorbeeld DUO dat doet voor de studenten, zich richt op huisvesting van arbeidsmigranten, eventueel in combinatie met studentenhuisvesting of andere tijdelijke woningvraag. Om de huisvesting van arbeidsmigranten over te laten aan de werkgevers en te laten plaatsvinden op of nabij werkplekken of industrieterreinen, vinden wij een stap terug in de tijd, waardoor wij ons zo weer in de arbeidssituatie van de vorige eeuw begeven. Voorzitter, tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Blom. Mijnheer Van Laar, PvdA, u krijgt het woord.

De heer VAN LAAR: Ook wij zijn mevrouw Hup erg dankbaar voor de aanvragen van deze sessie, want het is een belangrijk onderwerp. De PvdA maakt zich zorgen over het tekort aan woningen in onze gemeente en de arbeidsmigranten hebben daar ook heel veel last van, maar maken het probleem ook erger tegelijkertijd. Dus er zijn nu nieuwe ideeën om daar iets aan te doen en dan gaat het met name om het realiseren van kamers eigenlijk, op bedrijventerreinen en dan wel bij de bedrijven waar deze mensen werken. Ik kan wel een eind met de heer Blom meevoelen, als ik aanvoel dat dat toch een stap terug in de tijd is. Juist landelijk wordt nu de beweging gemaakt dat er een scheiding moet zijn tussen werkgeverschap en verhuurderschap van een woning en dat mensen ook in ieder geval nog vier weken in de woning moeten kunnen blijven als ze hun baan verliezen. Maar we kunnen ook allemaal aanvoelen dat vier weken ook volstrekt te weinig is om een nieuwe baan te vinden met huisvesting daarbij om dan weer je leven voort te kunnen zetten, of je moet terug naar land van herkomst en weer van daaruit proberen opnieuw te beginnen. Dus wij zouden liever zien dat er – een corporatie is misschien een brug te ver – maar dat er een onafhankelijke beheerder komt van dergelijke eenheden die ook kan toezien op de kwaliteit van de woningen en op het sociale leefklimaat. Dus het inspirerende voorbeeld van mevrouw Hup, dat zie ik wel qua woningen, maar niet zozeer qua dat het eigenaarschap ook bij die bedrijven moet liggen. Er wordt ook wel gesproken over 400 mensen op een bedrijf, ik geloof dat dat bij Schenkeveld de bedoeling was, dan heb je 400 mensen keer € 400,00 in de maand. Dat is een mooi verdienmodel en het is niet denk ik de bedoeling dat deze mensen nog meer uitgebuit worden. Want arbeidsmigranten worden vaak uitgebuit, ik zal niet zeggen bij dit bedrijf, dat ken ik niet, maar we weten allemaal dat die situaties bestaan. Het rapport Roemer heeft daar ook lessen geleerd, dus we willen daar wel graag beleid ook op zien: wanneer gaan we een bedrijf nou wel helpen en wanneer niet? En in de informatieve sessie werd duidelijk dat daar geen enkel criterium voor is. Dus als een bedrijf aanklopt bij de gemeente, dan gaan we of wel of niet meewerken, afhankelijk van beetje van het bestemmingsplan. Maar we kijken niet naar wat voor bedrijf dat nou is en of die mensen daar fatsoenlijk betaald en behandeld worden. En ik denk als je dit soort grote dingen mogelijk maakt, dan zou dat wel zo moeten zijn. Dus in het nieuwe beleid zal dat in ieder geval een plek moeten krijgen wat ons betreft. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Laar. Dat is weer meer stof tot nadenken. Ik geef het woord aan mijnheer Salhi van HAP.

De heer SALHI: Dank u wel. Ook dank aan de SGP voor deze sessie, en inderdaad een belangrijk onderwerp om te bespreken vanavond. Maar voorzitter, zonder afbreuk te willen doen aan het belang van het onderwerp dat we vanavond bespreken, namelijk een goede huisvesting voor arbeidsmigranten, is deze sessie wat HAP betreft iets te vroeg. Want voorzitter, in ons coalitieakkoord en woonbeleidsprogramma staat geformuleerd dat we beleid voor het huisvesten van arbeidsmigranten gaan formuleren. En dat proces is al lang in gang gezet. Zo hebben we het tijdens de informatieve

sessie, de planning voor het aankomende beleid duidelijk uiteengezet, net als de doelen die met het beleid nagestreefd worden en de aanpak hoe dit beleid tot stand gaat komen. Voorzitter, mijn fractie wacht dan ook vol vertrouwen het aankomende beleid af en gaat dan graag met collega's in debat over het dan wel voorliggende raadsvoorstel zodat we met elkaar tot een breed gedragen huisvesting arbeidsmigrantenbeleid kunnen komen. Dat vraagt natuurlijk wel om capaciteit die we niet altijd hebben en dat wil ik wel aan het college vragen: wat is nou haalbaar? Want ik hoor ChristenUnie-SGP Q4 zeggen, het moet natuurlijk wel realistisch zijn. We willen dus wel vragen aan het college wat een realistische datum is dat we dat kunnen realiseren. Voor nu wil mijn fractie het volgende met u delen, en inderdaad het CDA haalde het ook al aan en ik heb een fragment gehoord op de radio, het ging inderdaad erover dat mensen - en dat is heel schrijnend - op het moment dat hun contract afloopt op een bepaald werkgebied, dat ze dan de volgende dag thuis zitten. Dat komt omdat het gekoppeld is, dus het contract van het werk is gekoppeld aan een wooncontract. In Den Haag blijkt dat mensen ook gewoon op straat komen en die slapen ook op straat of zij komen in een appartement met zijn tienden, wat we ook niet willen. En dat kost ook weer handhaving, daar moeten we ook realistisch over zijn. Dit zijn nou echt schrijnende gevallen die we dus echt in de gaten moeten houden als het gaat om het aankomend beleid. Ik denk dat we ons ook daar een beetje op moeten richten. Waar was ik? Voorzitter, dat is allesbehalve menselijk en dit zorgt niet alleen vooraf voor stress en de daarbij komende eventuele problematiek, het kan ook illegale bewoning in de hand werken of andere negatieve maatschappelijke effecten in de hand werken. De fractie van HAP ziet dan ook graag dat wij als gemeente, wellicht als pionier op dit gebied, de menselijke maat hoog in het vaandel houden. Dan heb ik het niet alleen over wonen en werken, maar ook over zorg. Een ander punt is registratie van arbeidsmigranten die erg uiteenloopt en de vraag is: hoe gaan we dat op orde krijgen? Beter gezegd: hoe bereiken we deze mensen en zorgen wij ervoor dat zij goed geïnformeerd worden over hun rechten? Verdiepende in dit onderwerp is mij namelijk mij één ding heel duidelijk geworden: als arbeidsmigranten morgen de grens overgaan, dan ligt Nederland op zijn gat. Wonen en werken zijn erg belangrijk, maar minstens zo belangrijk is een goede zorg voor deze mensen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Salhi. Dat wil natuurlijk niemand, op zijn gat. Mijnheer Vermeulen van Forza!

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter. De SGP was al voldoende bedankt, dan doe ik de ChristenUnie er ook bij. Voorzitter, twee minuten, dat is voor onze fractie een heel korte tijd om dit te bespreken. Natuurlijk dienen ook arbeidsmigranten, een goed, veilig en een net onderkomen te hebben. Op het terrein van de werkgever waarvoor ze arbeid verrichten, een prima oplossing. Dus pas het beleid zo nodig aan dat dit snel gerealiseerd kan worden. Laat de vele werkgevers het voorbeeld van bijvoorbeeld kwekerij Schenkeveld in Rijsenhout volgen. Het huisvesten nabij de werkgever verhoogt tevens de sociale controle onderling, voorkomt overlast op andere locaties en voor onze fractie zeer belangrijk: haalt de onnodige extra druk op de woningmarkt gedeeltelijk weg. Elke druk op de woningmarkt wordt steeds zwaarder en elke verlichting schept in onze gemeente een minuscuul kleine grotere kans dat onze eigen inwoners in aanmerking voor woonruimte kunnen komen. Tijdens de informatieve bijeenkomst hebben we kunnen horen dat er al landelijk mooie voorbeelden in de uitvoering zijn. Haal de beste punten uit deze projecten en kopieer wat goed is. Voorzitter, Forza! hoopt dat we deze sessie niet voor Jan Joker houden, gezien het feit dat ons college heeft medegedeeld dat kleine nieuwe projecten of plannen voor woningbouw niet in behandeling worden genomen wegens te veel druk op het ambtenarenapparaat. Graag een bevestiging van de portefeuillehouder dat dergelijke aanvragen wel direct behandeld worden of dat deze plannen ook onder het kopje 'tijdelijk niet behandelbaar' vallen want dan kan de tweede termijn van deze sessie ook gelijk geschrapt worden. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Vermeulen, mevrouw Van de Meeberg, D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik wil beginnen met een compliment aan mevrouw Hup. De voorbereiding heeft ze goed gedaan en de uitvoering ook nog. Dat gluren bij de burens, dat heeft ze echt goed uitgewerkt. Dat was inspirerend en interessant, maar mevrouw Hup heeft het wel echt meteen ook over een concreet pand. Laten we eerst met elkaar wat beleid vaststellen en die motie die mevrouw Hup aankondigt, die is misschien nog niet nodig, laten we eerst de reactie van het college even afwachten. Ja, er moet natuurlijk beleid komen, want zolang er geen beleid is, is er überhaupt geen goede specifieke huisvesting mogelijk. Hoewel je je mag afvragen of het toevoegen van een extra groep aan speciale huisvesting het probleem van huisvesting in onze gemeente en ons hele land gaat oplossen. Maar goed, dat is een ander dilemma. De groep is natuurlijk ook meer zichtbaar als er beleid is, waardoor uitbuiting ook beter bestreden kan worden waarschijnlijk. HAP vindt het nu nog wat vroeg deze sessie, maar D66 geeft wel alvast graag wat kaders mee in het nog vast te stellen beleid, zodat het college daar rekening mee kan houden. Mevrouw Hup zei het al, kijk over de grens van de gemeente en de provincie en betrek ook ervaringsdeskundigen. Het gaat natuurlijk niet alleen over seizoenarbeiders bij huisvesting van arbeidsmigranten, maar over mensen die het hele jaar door in onze gemeente werken. Dat wordt wel eens vergeten. Soms wordt er alleen gedacht aan mensen die in de zomer komen werken, maar het gaat het hele jaar door. Arbeidsmigrantenbeleid gaat wat ons betreft niet alleen over wonen, maar het moet ook over integratie gaan. We horen best vaak signalen dat taallessen bijvoorbeeld heel moeilijk te bereiken of moeilijk vindbaar zijn. Het is natuurlijk fijn als je als arbeidsmigrant ook gewoon Nederlands kunt spreken en dat ook kan leren. Wat ons betreft is huisvesting dicht bij de werkplek, zodat mensen op de fiets naar hun werk kunnen. Je ziet heel vaak nu busjes heen en weer rijden die gevuld zijn met mensen die naar hun werkplek gereden worden, we hoorden het al, vanuit Hollands Kroon naar Haarlemmermeer. Dat zou natuurlijk veel beter zijn als ze gewoon lekker op de fiets naar het werk kunnen. Tot zover de eerste termijn. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg wil het graag over de fietsende migranten hebben. Ik ga nu door naar mijnheer De Ruiter van BVNL.

De heer De RUITER: Dank u voorzitter. De fractie van BVNL denkt heel graag mee met de ChristenUnie-SGP en ik kan me maar zo voorstellen dat we op enig moment mede-indiener zouden willen worden van de motie die mevrouw Hup al aankondigde, als dat al nodig gaat zijn. Ik heb wel een vraag aan mevrouw Hup. Als zij zegt dat de gemeente dit moet faciliteren, hoop ik wel dat zij bedoelt dat de gemeente dit moet faciliteren op het gebied van beleid en vergunningen, maar niet dat de gemeente een pandjesbaas moet gaan worden of kamers moet gaan verhuren. Eerder deze week... Zal ik doorgaan?

De VOORZITTER: Ik wilde eigenlijk even, want u heeft nog twintig seconden en dan...

De heer DE RUITER: Daar schrik ik een beetje van, dan kort ik het wat in. Ik ben niet zo bang als de heer Blom. Ik ben wel bang dat de verhouding werkgever-huisbaas, die moet uit elkaar getrokken worden. Ik ben niet zo bang om woningen of logies te scheppen naast de bedrijven. Mijn oma woonde naast een scheepswerf in een ander deel van het land en daar sleet ze haar oude dag en dat was een heerlijke plek. Ik zou er nog wel eens naar terug willen.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Ruiter. Nu eerst mevrouw Hup, die mag reageren en daarna mag u mijnheer Blom.

Mevrouw HUP: Inderdaad, ik voelde mij even aangesproken. Ik wil hem ook even voorzien van een antwoord. Nee, uiteraard niet, hè? We hebben het daarnet ook al gehad over gehad. We kunnen niet met geld smijten en allemaal andere projecten nu gaan starten, dus dat ten eerste. Het gaat puur over het faciliteren en dienst verlenen om dit eventueel mogelijk te maken, mits het kan. Dus dat betekent dat we het aan de markt moeten overlaten, dus dat betekent dat misschien Ruigrok hier wel brood in ziet of misschien Schenkeveld. Dat hebben ze ook al aangegeven, daar ga ik niet over. Ook ik kan niet in de toekomst kijken, maar ik heb wel vertrouwen dat dat ingebed kan worden binnen de MKB'ers of binnen de desbetreffenden die daar alles over weten en ik hoorde dat de taskforce ook een hand heeft uitgestoken. Dus daar pleit ik niet voor, voor extra geld en dat wij dat allemaal zelf gaan doen binnenshuis.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Hup. Mijnheer Blom CDA.

De heer BLOM: Ik wil toch nog even reageren op mijnheer De Ruiter en ook wel enigszins op de heer Vermeulen. Het huisvesten van arbeidsmigranten op industrieterreinen, prima als het kan, maar op de meeste plaatsen kan het natuurlijk niet omdat we zelf allerlei woonvoorschriften hebben gemaakt. Die kunnen we niet voor één bepaald type mens of voor bepaalde mensen vrij laten en die voorschriften dan maar aan onze laars lappen. Ik heb zelf ook altijd naast mijn werk gewoond, dus ik weet precies wat wonen en werken inhoudt.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Blom. U wilt daar nog kort op reageren en dan gaan we door.

De heer DE RUITER: Als dat mag ja. Ik had ook nog in mijn eerdere betoog staan, maar ik had het wat ingekort, dat we logies en wonen echt niet door elkaar moeten gaan halen. Over een verblijfplaats bij het werk, het lijkt me niet wenselijk, wat eerder aangehaald werd, dat baan kwijt ook direct huis of slaapplek kwijt is. Maar het lijkt me ook niet wenselijk dat het eenmalig aannemen van een baan door een arbeidsmigrant voor eeuwig een woning oplevert. Dus daar moeten we dan wel beleid op inrichten denk ik.

De VOORZITTER: Dank u wel. Eventueel kunt u daar nog over verder praten in de tweede termijn. Ik geef nu het woord aan mevrouw Van Straten, VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik zal eerst beginnen met in ieder geval een vraag aan het college en daarna zal ik aangeven wat voor de VVD in ieder geval belangrijk is om mee te geven als er beleid gemaakt gaat worden. We hoorden net al waarom initiatieven van werkgevers en andere mensen die hun verantwoordelijkheid hierin nemen, eigenlijk een beetje in de kast blijven liggen. Daar is een verklaring voor gegeven, maar ik wil toch nog eventjes door blijven vragen daarop. Want soms als er iets niet volgens het bestemmingsplan komt, komt het college naar ons toe om daar toestemming voor te vragen om dat toch goed te keuren. Ik vraag me af, als er dan zo een urgentie is, en ik zie ook dat wij op dit terrein, als ik heel eerlijk ben, als Haarlemmermeer wel de lusten hebben, want er komen er heel veel hier naartoe om te werken, en eigenlijk weinig lasten. Relatief wonen hier weinig mensen. Is er dan geen mogelijkheid geweest om zo een initiatief dan niet toch voor te leggen aan de raad op basis van criteria waarvan denk ik, u kunt beoordelen of de raad die oké vindt of niet. Ik vind het namelijk heel zorgelijk dat hier mensen al jaren mee bezig zijn. Landelijk wordt ook gezegd het is een enorm urgent probleem en dat mensen dan eigenlijk weer weggestuurd worden met: we moeten beleid maken en dat komt dan niet. Dat is de eerste vraag aan het college, die lijkt me voorlopig wel eventjes voldoende. Wat voor de VVD belangrijk is, is het halen van arbeidsmigranten hiernaartoe is soms nodig. Het liefst hebben we natuurlijk dat alle banen worden vervuld door de mensen die hier al wonen, maar dat is niet altijd mogelijk en als ze hiernaartoe gehaald worden, dan is het voor ons belangrijk dat die

mensen gewoon volgens de regels die wij hier hanteren - en voor iedere werknemer gelden - behandeld worden. Het is niet de bedoeling dat die mensen als tweederangsburgers worden behandeld, dat ze worden gehuisvest op soms onmenselijke wijze. Wat de VVD betreft, en daar zit ik er dan toch iets anders in dan het CDA, is dat een gedeelde verantwoordelijkheid. Het is echt ook een verantwoordelijkheid van de werkgever die die mensen hiernaartoe haalt en de gemeente heeft daar verantwoordelijkheid in om dat te faciliteren. Ik denk ook dat we misschien zelfs bij het vestigingsbeleid hadden moeten kijken voordat je zo een werkgever hier ook toestemming geeft om bepaalde onderneming te verrichten en je weet dat daar arbeidsmigranten bij komen kijken. Dan had je dat denk ik vooraf ook wat beter kunnen regelen en afstemmen en daar regels over kunnen maken. Maar we krijgen in ieder geval nog wel een nieuw vestigingsbeleid, dus dat is misschien ook een kans om dit onderwerp weer naar voren te brengen. We hadden laatst een werksessie in het kader daarvan en dan hoor ik ook heel veel ondernemers die daar om vragen. Van, als ik een bedrijf heb, kan ik daarboven niet werknemers huisvesten? Dan kom ik even tot een opsomming van dingen...

De VOORZITTER: Gaat u afronden, mevrouw Van Straten? Een korte opsomming?

Mevrouw VAN STRATEN: Een korte opsomming. Wij vinden het belangrijk dat er goed geregistreerd wordt. Dat kwam uit die informatieve bijeenkomst, zodat we zicht kunnen houden op wie er allemaal hier werken. Wij vinden het belangrijk als er niet op industrieterreinen ruimte wordt gevonden en dat wordt in woonwijken gedaan, dat de sociale cohesie van de woonwijken goed behouden blijft, dus dat daar zicht op blijft. Wij vinden het belangrijk dat er geen verdringing van de gewone woonruimte plaatsvindt, in ieder geval zo min mogelijk, dat geeft toch wel aan dat wij meer zoeken richting: doe een dergelijke huisvesting rondom het bedrijf en gelukkig hoor ik al een aantal bedrijven en ondernemers die daar de verantwoordelijkheid in nemen. Dan zal ik afsluiten, anders wordt mevrouw Van den Berg boos.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten, ook voor de gedeelde verantwoordelijkheid. We gaan door naar mevrouw Gumbert, GroenLinks.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Wonen is een recht, niet alleen voor mensen met een Nederlands paspoort, maar voor iedereen, dus ook voor mensen die hier komen om werk te doen dat bijdraagt aan de samenleving. Werk dat zou blijven liggen omdat er geen Nederlands personeel voor te vinden is. Toch zijn die buitenlandse werknemers niet alleen onmisbaar, maar ook kwetsbaar. Wonen is een recht voor iedereen, maar helaas is woningnood er net zo goed voor iedereen. Arbeidsmigranten krijgen door onder andere taalproblemen, slechte registratie en contracten die huisvesting aan werk koppelen, moeilijker fatsoenlijke huisvesting. Die contracten zijn niet meer legaal, maar een visie op arbeidsmigratie blijft belangrijk. Welke soort werknemers zijn nodig voor welke arbeidsmarkt en wat betekent dat voor de samenleving? Werkgevers die profiteren van deze werknemers willen ook bijdragen aan hun huisvesting, maar bij het realiseren van woonruimte op eigen grond en in bezit van de werkgever is toezicht en handhaving van de regels voor woningverhuur belangrijk. De combinatie van werkgeverschap en verhuurderschap kan problematisch zijn. In de informatieve bijeenkomst hoorden we dat gemeenten binnen de nieuwe Wet goed verhuurderschap die straks op 1 juli ingaat, de mogelijkheid hebben om een verhuurvergunning in te stellen. Wij vinden dat onze gemeente van deze mogelijkheid gebruik moet maken, want in die vergunning kunnen toezicht en handhaving geregeld worden. Maar het uitvoeren van het dan afgesproken toezicht van handhaving is natuurlijk geen sinecure gezien de capaciteitsproblemen. Niet alle arbeidsmigranten kunnen op nieuwe locaties buiten de bestaande woongebieden wonen en daarom vindt GroenLinks het belangrijk om bij het opstellen van het nieuwe beleidskader Huisvesting arbeidsmigranten ook inwoners te betrekken. Dit zou bijvoorbeeld in de vorm van een burgerberaad kunnen, zoals Monique Kremer, voorzitter van de Adviesraad Migratie

voorstelt. Want draagvlak voor zowel de arbeidsmigratie zelf als voor goede huisvesting van arbeidsmigranten kan daarmee versterkt worden. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Gumbert. De heer Winkelhuis, EEN Haarlemmermeer.

De heer WINKELHUIS: Dank u wel voorzitter. Een minuutje of twee is een beetje kort om al te diep op alle zaken in te gaan in ons betoog. Daarom slechts onze visie en wellicht een woord van waarschuwing wat wij als fractie zowel aan de raad en het college mee willen geven. Meer opvang voor arbeidsmigranten is iets waar EEN Haarlemmermeer zeker aan mee wil werken en denken, maar niet tegen elke prijs alles maar goedkeuren omdat het onder een crisisvlag vaart. Werkgevers die in staat zijn om op hun terrein vluchtelingen te huisvesten, moeten uiteraard zo snel mogelijk in staat gesteld worden om dit ook te gaan realiseren. Er is echter wel een grote 'maar' aan deze noodoplossing. De belangenverstrengeling die we kunnen gaan creëren door de werkgevers nu ook huisbaas te gaan maken, is naast een op zich prima noodoplossing echter ook een perfect recept voor uitbuiting door kwaadwillenden, zoals in 2021 nog het schandaal in Limburg met arbeidsmigranten als schoolvoorbeeld van hoe we nu niet te werk moeten gaan. Hiervoor moeten wij dus als raad, college en verantwoordelijke wethouder met argusogen waken. EEN Haarlemmermeer juicht deze plannen en initiatieven toe, puur vanuit de noodzaak. Maar houdt u met ons alstublieft de kwetsbare groep goed in het vizier en luister hierbij ook zoals altijd goed naar uw burgers. Wij denken graag mee over het vaststellen en het uitvoeren van deze plannen. Een gedegen beleid en een streng toezicht zijn beide noodzakelijk voor initiatiefnemers, arbeidsmigranten en onze inwoners. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Winkelhuis. Dan heb ik nog over, de heer Beusenberg SRH.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Ja, wij waren niet aanwezig bij de informatieve bijeenkomst op 11 mei jl., dus voor ons kwam het een beetje uit de lucht vallen. Uiteindelijk heb ik wel natuurlijk de stukken gelezen en ik ben blij dat het college er ook voor heeft gekozen om daar beleid op te gaan maken. En wat mijnheer Salhi zei, ik denk dat deze sessie juist goed is op dit moment, zodat we nu al kaders kunnen meegeven aan het college. Dat is eigenlijk wat ik nu ook met mijn collega's wil gaan doen. Dus laten we doorgaan naar de beantwoording van het college en naar de tweede termijn. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Beusenberg. Ik heb inderdaad een aantal vragen gehoord, onder andere over de behandelbaarheid, realistische termijnen, voorbeelden van Hollands Kroon. Ik geef het college het woord. Ik weet niet wie ik als eerste het woord mag geven. Zullen we het rijtje af? Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Dank u voorzitter. Ik heb niet heel erg veel vragen gehoord en ik denk ook dat de sessie daar niet voor bedoeld was, want hij was vooral bedoeld volgens mij om met elkaar in gesprek te gaan omdat wij ook al de planning hebben aangegeven van wanneer wij verwachten met het beleid te kunnen komen. Dat was een van de weinige vragen die ik wel heb gehoord: hoe ziet de planning eruit? Dus ik wil u daar ook een beetje in meenemen, omdat ik verwacht dat het niet voor dit jaar gerealiseerd gaat zijn. Dat zit hem in het volgende. Bij het opstellen van het beleid komt meer kijken dan alleen dat stuk aan u voorleggen. De stappen zijn: de stakeholderanalyse, onder andere misschien kijken bij andere gemeenten, maar ook alle partijen die erbij betrokken zijn. Onder andere denk ik dat het interessant is om met bijvoorbeeld de mijnheer van de taskforce verder door te praten. Zij hebben het vaker gedaan, dus laten we het wiel niet opnieuw uitvinden. Dan het opstellen van conceptbeleid, vervolgens besluitvorming door het college, dan een inzagetermijn voor mensen die er nog op willen reageren. Vervolgens gaan we die reacties, als daar zinvolle reacties tussen zitten en dat is vaak zo,

proberen we te kijken of daar nog zaken van verwerkt moeten worden, dan gaan we het definitieve beleid opstellen, dan komen we bij u terug. Kortom, de planning zoals we het nu voor ons zien, is zomer 2024 en dat komt door al die tussenstappen. Ik wilde niet meteen de datum noemen omdat u dan denkt: ja, dat duurt lang, maar ik denk dat als u al die tussenstappen hoort, dan begrijpt u ook dat we dit niet eventjes in een halfjaar met elkaar gaan doen. Dat was een van de vragen volgens mij van de HAP. De andere vraag die ik heb gehoord...

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, u heeft een interruptie van mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Dank u wel alvast voor deze indicatie, maar wat gebeurt er dan met de heer vanuit Spoorzicht, want daar is enigszins een aanpassing van het bestemmingsplan op, dus helemaal een andere casus. Maar kunt u daar dan ook nog wat toekomstmuziek meegeven?

Wethouder NOBEL: Ja, Dat is eigenlijk de tweede vraag die ik heb gehoord en dat is iets generieker, dus ik ga niet specifiek op de casus Spoorzicht zitten, dat lijkt me niet verstandig. De VVD vroeg: zou u toch zaken of initiatieven aan ons kunnen voorleggen zonder dat u dat beleid al heeft? In theorie zou je dat kunnen doen, maar dan loop je wel het gevaar dat je zonder beleid tegen een aantal mensen gaat zeggen: we gaan het zo doen en je hebt dus ook geen afwegingskader. Dat maakt het ook ingewikkeld om te toetsen. En dat willen we juist, want een aantal van u zegt ook: het kan ook om kwetsbare groepen mensen gaan. Dus als je niet het beleid op orde hebt, daarmee ook niet je handhaving kunt regelen, zit daar ook een risico aan. Om die reden, dat had ik al eerder gezegd, is het tot nu toe er niet van gekomen om met dat beleid te komen, maar we zien ook dat het probleem niet weggaat. Sterker nog, het probleem wordt gewoon groter en we moeten ook iets met elkaar gaan doen. Ik heb velen van u suggesties horen geven over wat er dan in dat beleid terecht zou moeten komen, maar ik voorzie niet dat we initiatieven die er nu liggen in behandeling gaan nemen. En daar komt nog iets bij en dat was de enige andere vraag die ik heb gehoord van Forza!, als u dan straks dat beleid heeft, betekent het dat u dan meteen alle initiatieven kan oppakken? Het korte antwoord daarop is nee, want dat is ook een ruimtelijk initiatief, net als dat een woningbouwinitiatief een ruimtelijk initiatief is. Dus ook daar zit nog steeds die schaarste in de ambtelijke capaciteit. Het is natuurlijk wel zo dat als we beleid hebben, dat er wel iets kan gaan gebeuren. Maar hoeveel dat is en in welke mate? Dat is nog steeds, denk ik in ieder geval, zoals de situatie nu is, beperkt.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Dan ben ik toch benieuwd of we op deze manier ook niet een beetje ons eigen capaciteitsprobleem aan het creëren zijn. Door te verzaken om beleid te maken, stapelen de initiatieven die wachten zich op en op het moment dat er dan beleid is, hebben we eigenlijk geen tijd om ze te behandelen. Ik heb daar toch wel moeite mee dat het op deze manier gaat en dat er niet af en toe creatief gekeken wordt van wat kan er wel naar de raad?

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ik denk juist dat we dat beleid nodig hebben om die toets en de initiatieven die er zijn juist eenvoudiger en sneller naar uw raad te kunnen brengen. Dat is nu juist het probleem. Als je dat beleid hebt en er ontstaat wat ruimte, dan zou dat gemakkelijker moeten gaan, want je hebt met elkaar beleidsuitgangspunten van bijvoorbeeld de zaken die u zelf opnoemde: registratie, zorg ervoor dat dat al dan niet bij de initiatiefnemer zelf op het terrein gebeurt. Al dat soort zaken, daar kun je afspraken over maken. Het probleem is, die hebben we nu nog niet. Dus als je nu een initiatief gaat toetsen, is dat eigenlijk veel ingewikkelder, want je hebt daar geen handvatten voor, dus dan moet je

per casus gaan kijken: vind ik het nu wel of niet een goed idee voor deze specifieke casus? Lees: dat kost meer ambtelijke capaciteit dan als je met elkaar afspraken aan de voorkant hebt gemaakt. Dus ik ben het niet helemaal met u eens dat als we straks dat beleid hebben, dat dat niet helpt. Ik denk juist dat dat gaat helpen. Alleen ik wil ook realistisch zijn en ik zie wel dat die schaarste niet ineens weg zal zijn. Die ambtelijke capaciteit zal nog steeds beperkt zijn. Maar geen beleid... Ik denk dat dat echt een randvoorwaarde is om uiteindelijk ook die initiatieven die er al zijn goed te kunnen behandelen.

Wethouder STEFFENS: Een kleine aanvulling. Ik denk dat een aantal van u daar ook min of meer wel aan refereerde. Er is eind maart een nieuwe wet aangenomen, ook door de Eerste Kamer heen, de Wet goed verhuurderschap en daar zit een aantal zaken in die een soort beschermende algemene regels zijn. Die zullen we dus ook moeten meenemen straks in het beleid dat geformuleerd wordt, dat natuurlijk vooral ruimtelijk en economisch van aard is. Daar ligt dus ook op dit moment de focus als het gaat om het formuleren van het beleid. Natuurlijk zijn ook de mensen van Wonen daarbij betrokken. Maar als we deze zaken ook daarin kunnen meenemen, dan denken we ook dat we tot die wat meer zorgvuldige afweging komen, waar ook mijn collega het net over had. Met deze groep mensen die kwetsbaar zijn waarvan we ook zeggen: we willen uitbuiting voorkomen, is zorgvuldigheid heel erg belangrijk. Dat is ook de reden dat we ervoor kiezen om eerst het beleid goed te formuleren.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, VVD heeft nog een vraag.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Dan vraag ik me ook nog af, is er dan geen mogelijkheid om zaken tijdelijk te vergunnen in vooruitzicht op dat beleid? Dat als daar dan afspraken over gemaakt worden, dat op het moment dat dat beleid er is... De VVD heeft er echt moeite mee dat dit zo lang stilligt en dat we dan te horen krijgen dat als er dan wat komt, dan kunnen die initiatiefnemers eigenlijk nog niks, want dan staan ze achter aan de rij.

De VOORZITTER: Mevrouw Steffens, nee de heer Nobel.

Wethouder NOBEL: Excuus, ik ga even terug, en dat heeft ermee te maken dat u eigenlijk vraagt om het dan met een ander type vergunning te doen, maar het blijft een initiatief dat beoordeeld moet worden. En daar wringt de schoen weer, want we hebben ook al bij heel veel woningbouwprojecten gezegd, die zetten we gewoon nu stil. Die kunnen we tijdelijk niet in behandeling nemen. Dat geldt hier dus ook voor. Ik begrijp uw ongeduld, dat hebben wij ook. Alleen ik denk echt dat ik bij het antwoord blijf en dat heeft mevrouw Steffens zojuist ook nog eens herhaald en ik denk dat mevrouw Van der Meij niet een ander antwoord gaat geven. Zonder dat beleid is het alleen maar lastiger om te toetsen en die druk blijft, die initiatieven blijven. Alleen het beleid moet ons erbij helpen dat als er straks iets van ruimte is, dat we dan één, op een betere manier kunnen toetsen en twee, hopelijk ook iets sneller doordat we de kaders met elkaar hebben vastgesteld. Maar ja, de frustratie zit natuurlijk ook bij ons, maar dat geldt ook voor al die woningbouwprojecten die we op dit moment niet kunnen oppakken. Dus de frustratie zit dieper dan alleen op dit onderwerp.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Nobel. Mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ik heb geen aanvullende vragen gehoord, behalve de vragen die aan de voorkant van de sessies zijn gevraagd.

De VOORZITTER: Dank u. Zijn er nog vragen aan het college? We gaan anders naar de tweede termijn, we hebben nog 25 minuten. Is er behoefte aan een tweede termijn? De heer Salhi.

De heer SALHI: Ja, nog één vraag. Ik weet niet of ik het goed gehoord heb, maar dat ging over de registratie waar de cijfers uiteenlopen als je landelijk kijkt, dat er eigenlijk 50% geregistreerd is. Is daar al een beetje een idee over hoe we dat beter gaan doen?

Wethouder NOBEL: Ik kijk even, ik kan me niet goed herinneren of de mensen van Greenport die hier toen zijn geweest daar iets over hebben verteld. We hebben toen wel die presentatie gedeeld, maar mijn verzoek zou zijn of we misschien na afloop nog even kunnen vragen of er iets over stond in die presentatie. Ik weet namelijk wel dat ze getallen hebben aangehaald en ook het verloop hebben laten zien, maar ik kan niet zo goed antwoord geven op uw vraag, maar misschien zat dat wel in die presentatie.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg, en daarna, mijnheer Van Laar

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Voor de tweede termijn ben ik benieuwd naar de motie van mevrouw Hup en naar wat haar plan daarmee is. Ik denk dat het antwoord van het college helder is. Er is ook een hele duidelijke tijdlijn gegeven. Wat mij betreft is die zorgvuldigheid ook echt belangrijk en nodig. Hoewel we natuurlijk ook het liefst hadden gezien dat het beleid er al lang was. Maar ik ben heel benieuwd naar de plannen van mevrouw Hup en haar motie.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Van Laar, had u ook een onderwerp of nog een vraag aan het college? En u heeft ook een vraag aan het college nog? Een onderwerp. Eerst de heer Van Laar.

De heer VAN LAAR: Voorzitter, ik worstel toch een beetje met de beantwoording van het college, want die is wel heel snel. We zijn erg betrokken bij de doelgroep, daarom gaan we heel goed regelen en dus doen we voorlopig niks, want in de praktijk leidt dat ertoe dat er alleen gehandhaafd wordt, volgens mij als er een melding gedaan wordt of als mensen zichzelf melden en dan wordt er in één keer naar de locatie gekeken en dan komt er een dwangsom op je dak als je er al mensen hebt wonen. En iedereen die zich niet meldt, kan gewoon zijn gang gaan. Zo gaat het hier in Haarlemmermeer en dat is toch een erg onbevredigende situatie. En in aansluiting ook op wat de VVD vraagt, kan je niet een jaar lang zeggen: we gaan in aanloop van het nieuwe beleid niet meer handhaven, in ieder geval niet als de volksgezondheid niet in het geding is en et cetera, want je bent gewoon super willekeurig aan het handhaven en omdat je geen beleid hebt en dat is dan beleid. Ik kan dat niet goed volgen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg, u heeft hierover een aanvullende vraag?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja, het is eigenlijk misschien een goed onderwerp voor de tweede termijn wat mijnheer Van Laar nu aansnijdt, want het niet handhaven voor een jaar dat werkt juist super willekeurigheid in de hand. De heer Van Laar stelt voor, om op basis waarvan, alles los te laten. Dat is toch juist volkomen onvoorspelbaar en dat werkt precedentwerking in de hand, waardoor je juist hele rare situaties krijgt, zowel legaal maar ook als het gaat over die uitbuiting waar u het over heeft. Niet handhaven, lijkt me echt een heel slecht idee.

De VOORZITTER: Maar dan is dat het volgende onderwerp, want mijnheer de...

De heer VAN LAAR: Misschien een korte reactie, dat is wel handig, denk ik voor het debat, maar niet handhaven is een heel slecht idee en dat doen we dus. We handhaven niet. Alleen maar als er een melding is of als het op een andere manier heel erg opvalt, dan wordt er gehandhaafd. Maar we weten allemaal waar arbeidsmigranten wonen in onze gemeente. In ieder geval kunnen we neem ik aan,

allemaal locaties noemen. Die hebben allemaal geen vergunning. Dat weten we ook allemaal en dat is omdat er geen beleid is, dus er wordt nu niet gehandhaafd. Dat is het hele punt.

De VOORZITTER: Wil het college daar nog op reageren?

Wethouder VAN DER MEIJ: Het klopt dat er een handhavingsverzoek ten grondslag ligt aan handhaving en in dat opzicht heeft u gelijk. Maar op het moment dat wij signalen hebben dat er onveilige situaties zijn of dat er gevaar is of dat er klachten zijn uit de buurt, noem maar op, dan is het heus niet zo dat wij onze ogen sluiten en zeggen: daar gaan we niet even langs, daar gaan we niet even de situatie beoordelen. Dus ik vind uw conclusie ook echt te ver gaan voor hetgeen er hier in Haarlemmermeer gebeurt.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel heeft nog toevoeging.

Wethouder NOBEL: Ook de aanname dat als er beleid is er geen illegale situaties meer zouden zijn, dat is natuurlijk ook niet waar. Alleen we hopen wel door beleid ervoor te zorgen dat mensen die wel gewoon keurig zeggen: ik heb een initiatief, ik wil graag aan uw voorwaarden voldoen, dat we die zo snel mogelijk kunnen helpen en daarmee hoop je ook de rotte appels uiteindelijk wat makkelijker eruit te kunnen krijgen, maar die zullen er nog steeds zijn, want er is gewoon een kwestie van vraag en aanbod. En dan heb je ook foute partijen ertussen zitten.

De VOORZITTER: Dank u. Mijnheer De Ruiter, als u wilt mededelen wat uw onderwerp is.

De heer DE RUITER: Het raakt aan wat mijnheer Van Laar zei, alleen mijn voorstel zou niet zozeer zijn om niet te gaan handhaven, maar er zijn gewoon situaties bekend. De heer Klijn van de PvdA-fractie heeft daar in het verleden ook al wat vragen over gesteld. Er liggen momenteel bij ons een aantal dossiers waar gewoon al tientallen jaren sprake is van bewoning, door arbeidsmigranten of mensen die wel of niet bij een bedrijf betrokken zijn. Dus hoe denken de collega's daar met name over? Kunnen we die situaties niet gewoon alsnog legaliseren? De wethouder gaat mij niet wijs maken dat er op een locatie niet gewoond kan worden, terwijl aangrenzend aan die locatie een villa van € 1,5 miljoen gebouwd is nog geen tien jaar geleden, terwijl dit al dertig jaar het geval is.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Ruiter. Het is duidelijk. We gaan nu eerst naar het eerste onderwerp en dat is dat mevrouw Hup wat gaat vertellen over haar motie.

Mevrouw Hup: Dank u wel voorzitter. Ik denk dat ik twee dingen heb. Eén is dat ik ook wat wil inbrengen voor in de tweede termijn en het tweede is dat ik inderdaad even wil reageren op het verzoek vanuit D66, wat er dan precies in die motie vreemd staat. Enkel en alleen nog de titel, want ik wilde graag vanavond met elkaar bespreken: wat zijn onze randvoorwaarden, wat voor beleid zien wij hier zodat het college dat kan meenemen. Dus ik had in ieder geval bedacht, de casus, we kunnen er een keer heen, we kunnen naar Spoorzicht, we kunnen met de taskforce misschien nog eens een keer raadsexcursie doen als het gefaciliteerd kan worden na het gesprek dat het college dan nog gaat voeren, is een idee. Op dit moment liet ik het open en kan ik het eigenlijk pas zeggen na deze sessie en dat is wat ik er nu op te zeggen heb. Dus ik heb niet concreet een motie. We hebben het alleen deels een beetje voorbereid op papier. Ja, los zand. Oké. Ja motie Los zand, misschien, anyhow. Mijn onderwerp. In de tweede termijn zou ik eigenlijk met jullie willen doorpraten over flexwonen, want Schenkeveld stipte dat aan. Ik heb het ook wel in mijn sessieverzoek verteld of in ieder geval geformuleerd dat ze dat heel erg graag zouden willen combineren. Maar ik wil eigenlijk eerst bij jullie gaan kijken, toetsen, kaderen: willen wij dat ook, vinden we dat oké? En dan natuurlijk ook nog misschien een reactie van het college. Maar

willen wij arbeidsmigranten mengen met starters? Dat zou in dit geval kunnen. Of willen we überhaupt flexwonen even definiëren met elkaar? Dat was het voorzitter.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg, D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Laten we eerst beleid vaststellen met elkaar voor arbeidsmigranten en dan gaan we daarna kijken hoe we het nog ingewikkelder kunnen maken. Maar eerst moet er beleid komen. Dat is stap één.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert en daarna mevrouw Van Straten.

Mevrouw GUMBERT: Ja, voorzitter. Wat GroenLinks betreft, is flexwonen altijd B-keuze ten opzichte van normaal, regulier, vaste woning. Natuurlijk is het zo dat voor mensen die die gewoon geen woning hebben, elke woning beter is dan geen woning en dus ook is zo een flexwoning beter dan geen woning. Maar juist voor een groep arbeidsmigranten die korter blijft, die dus minder dan een jaar bijvoorbeeld hier wonen, lijkt mij flexwonen weer wel een geschikte oplossing.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van Straten, VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik wil eigenlijk op twee dingen reageren. Als eerste vroeg mevrouw Hup: wilt u nog op excursie? Daar hebben we als VVD geen behoefte aan. We hebben al eens een keer een hele mooie excursie gehad waar mevrouw Van der Meeberg aan refereerde met hele mooie initiatieven, hebben we gezien. Dus wat dat betreft hoeft dat van ons niet meer. Qua tweede, flexwonen. Ik heb het al in de eerste termijn aangegeven. Voor ons is die sociale cohesie belangrijk in een wijk. Mensen willen graag het gevoel hebben dat ze met elkaar verbonden zijn, dat ze een wijk zijn en dat ze een beroep op elkaar kunnen doen indien dat mogelijk is. Ook voor flexwoningen vinden we dat belangrijk, dus dat proberen we nu ook te creëren bij de flexwoningen die we hier neerzetten. Naar mijn idee hebben arbeidsmigranten vaak een tijdelijk verblijf hier, dus die zullen zich wat minder verbonden voelen met de wijk. Dus wat dat betreft sta ik niet meteen als VVD te springen om dat te mengen. Ik denk ook dat ze dat zelf, als ik heel eerlijk ben, niet altijd even prettig vinden. Dat hoorde ik volgens mij ook mijnheer Van Bergen zeggen. Zij vinden het ook prettig als zij met elkaar ergens kunnen zijn en op hun manier ontspanning kunnen organiseren.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ja ik heb u gezien. U komt in het rijtje. Eerst mijnheer Van Laar, PvdA.

De heer VAN LAAR: Voorzitter, ik kan me goed voorstellen dat je verschillende doelgroepen mengt als het gaat over de bebouwde kom. Nu ook al wonen arbeidsmigranten, expats en gewone bewoners om maar even te zeggen, door elkaar heen, maar niet als het gaat om wonen op een bedrijf. Ik kan me wel voorstellen dat daar huisvesting gerealiseerd wordt omdat we gewoon nood hebben, maar dan wel met zo een onafhankelijke huisbaas. Als je daar ook nog starters bij gaat plaatsen, dan worden kwekers eigenlijk de nieuwe huisjesmelkers, want dan gaan ze gewoon hun kassen ombouwen naar woningbouw. En wat is dan de reden waarom dat zou mogen? Want de burens mogen dat niet hè? Die mogen niet eens een kleine woning bijplaatsen voor een eigen dochter of zoon. Dan krijg je hele scheve situaties denk ik, over waarom de ene ondernemer ineens 600 units neer mag zetten en de ondernemer daarnaast mag niks, want die doet nou eenmaal niet aan kweken, maar aan graan.

De VOORZITTER: Mijnheer Blom, u was ook aan de beurt dus u mag ook reageren.

De heer BLOM: Ik wil ook even op de heer Van Laar reageren. Of het nou bij een kweker is of op een industrieterrein, het zijn vergelijkbare situaties. Wonen hoort eigenlijk in een dorp of in een woonwijk. En op een industrieterrein of op een kwekerij wonen is bijzonder. En ik denk dat we daar ernstig terughoudend in moeten zijn.

De heer SALHI: Het is best ingewikkeld, er wonen ongeveer 800.000 arbeidsmigranten in het land die op- en afkomen. Er is dan ook een groter deel, want we hebben het over short stay, middle stay en long stay. De gemiddelde blijft hier ongeveer zeven jaar, dus mengen in een wijk of in een buurt met andersgezinden, daar is ook zelf behoefte aan. Er is onlangs een behoeftenonderzoek gedaan in Den Haag met Poolse arbeidsmigranten, die neigen ook steeds meer om hier gewoon te verblijven, dus je ziet ook al dat die integratie dan ook al vroeg begint. Ik denk dat ook in het beleidsplan dat er straks aan gaat komen daar zeker rekening mee moet worden gehouden. Even los van de mensen die kort hier blijven en die vervolgens weer weggaan en die ook weer terug kunnen. Want het geval wil dat mensen denken: oh, we komen hier, we krijgen een bepaald salaris, wat misschien vier keer zoveel is als in het land van herkomst. En vervolgens komen ze hier en dan moeten ze nog een woning huren voor € 400,00 en nog allerlei andere kosten en inflatie natuurlijk. Alles is duur geworden en dan blijkt dat die drie maanden lang niet genoeg is om dat huisje te bouwen in het land van herkomst, dus die blijven wat langer en daar moeten we echt rekening mee houden en dat wordt ook vaak gezegd. Dat wonen in de buurt van een bedrijf, dat doet mij een beetje denken aan mijn vader toen hij in de jaren zestig als migrant hier in Nederland kwam. Dat was geen pretje. Ze woonden met zijn twintigen in een barak op stapelbedden. Tijdens mijn werk ben ik ook wel eens binnen geweest bij een woning als het gaat om illegale bewoning en je wilt niet weten wat je ziet. Dat is echt niet gezond, we moeten daar echt vanaf. Ze verdienen hartstikke veel geld en dat kunnen die andere mensen allemaal beamen, ze verdienen ontzettend veel geld voor het land. We kunnen echt niet zonder ze en behandel ze dan ook als mensen, als fatsoenlijke inwoners. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Salhi. Mijnheer Winkelhuis van EEN Haarlemmermeer.

De heer WINKELHUIS: Dank u wel. Ik had een korte reactie op mijnheer Van Laar, hij had het over inderdaad wonen bij de kwekers, dat de kwekers dan huisjesmelkers worden. Er zijn initiatieven ingediend door - ja, daar komen we weer - Tiny Houses-bewoners die graag bij kwekers op dat land wilden. Dat is aan alle kanten afgewezen. Ik vind niet dat we nu dan gaan zeggen: dan kunnen arbeidsmigranten daar wel wonen, want dan krijg je in onze ogen een ongelijke positie.

De VOORZITTER: Mijnheer Van Laar, wilt u daar nog op reageren? Nee. Mevrouw Hup is het onderwerp voor u zo goed afgerond?

Mevrouw HUP: Ik heb heel wat in mijn mandje, dus ik ga me beraden. Ik denk dat ik in de wandelgangen nog even verder ga spreken met mijn raadscollega's. Dank ook allemaal voor jullie reacties. Fijn om te weten hoe jullie daarover denken. En ja, geduld is een schone zaak, dus college, stel mij niet teleur en ga aan de slag en bedankt voor vanavond. En we gaan nog verder.

De VOORZITTER: Ja, want er is nog een onderwerp van mijnheer De Ruiter en dat gaat over het legaliseren van bewoning zoals het nu is, tijdelijk totdat er beleid is. Zeg ik het zo goed mijnheer De Ruiter?

De heer DE RUITER: Nou niet helemaal misschien, want dat tijdelijke zie ik niet zo in situaties waar dit al decennia gebeurt en wellicht niet vergund, maar ik vraag mij echt serieus af en ik snap het ook echt oprecht niet, hoe dit soort situaties hebben kunnen ontstaan vanuit het verleden waarin al voorbeelden

zijn van panden waar diverse woningen in zijn. Ik kijk nu naar een pand waar vier van de vijf woningen wel vergund zijn, terwijl ze dat oorspronkelijk niet waren, maar de vijfde niet meer vergund wordt en ook niet meer vergund kan worden kennelijk. Ik snap dat niet en ik vraag me dan ook af: hier zijn oplossingen, waarom zoeken wij de problemen erbij?

De VOORZITTER: En u wilt weten hoe uw collega's daarover denken? Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Volgens mij heb ik het heel erg hard lopen duwen bij het college om te kijken of daar enige ruimte was en die is er volgens mij niet. Of althans, dat brengt weer andere risico's met zich mee en ik denk dat we dat ook niet willen dus wat dat betreft denk ik dat we hier allemaal voelen dat dit een heel ongewenste situatie is. We hadden denk ik ook zelf als raad eerder aan de bel moeten trekken wat dat betreft, maar voor nu zie ik weinig mogelijkheden.

De VOORZITTER: Mijnheer Van Laar wilde ook nog even reageren.

De heer VAN LAAR: Ik denk dat een deel van de oplossing al zit in woningsplitsing toestaan. Volgens mij heb je ook een maximum van zes arbeidsmigranten per woning. Dus als je nu een woning splitst in drieën dan kan je er achttien arbeidsmigranten in huisvesten volgens mij als je het nieuwe beleid volgt. Ik vraag mij af of daar al aan gedacht wordt, want dat levert in ieder geval voor de kleinere situaties dan een oplossing. Ik zou toch de collega's ook willen vragen als er voorbeelden zijn voor een gedoogbeschikking, dat soort dingen, of dit soort situaties niet op een of andere manier een of twee jaar gedoogd zouden kunnen worden. Want anders ga je nu willekeurig handhaven op een paar situaties, heb je over een jaar beleid waardoor het wel mag, mag het allemaal weer opnieuw ingericht worden en omgeklapt. Ik zie niet waarom we dat zouden doen, zo willekeurig handhaven.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert van GroenLinks wil reageren en daarna mevrouw Hup.

Mevrouw GUMBERT: Het lijkt mij minstens even onwenselijk om willekeurig te gedogen.

Mevrouw HUP: Eens inderdaad, ik vind dat dat niet echt een oplossing is. Los daarvan, ik hoorde woning splitsen. Ik heb een beetje een beeld bij de woning in Spoorzicht. Dat zijn gewoon kamers waar je met zijn tweeën in kunt zitten. Als je dat nog gaat splitsen, wordt het wel heel krap.

De VOORZITTER: Mijnheer De Ruiter, BVNL.

De heer DE RUITER: Ik wil toch nog even kort reageren als dat mag op mevrouw Gumbert. Ik ben het met haar eens dat willekeurig gedogen natuurlijk net zo onwenselijk is als willekeurig handhaven, maar waar ik met name op heb geprobeerd te doelen, zijn de situaties die gewoon al feitelijk zijn en ook al tientallen jaren feitelijk zijn, die dus feitelijk al tientallen jaren gedoogd worden en die nu dan ineens, terwijl de nood zo hoog is verboden moeten worden of erop gehandhaafd moeten worden. Dat dat gaat mijn pet echt te boven.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert en daarna mijnheer Van Laar.

Mevrouw GUMBERT: Als die situatie al die tijd al zo is en dus de facto inderdaad gedoogd wordt en er zijn ook geen misstanden, want dan zou er op gehandhaafd worden, tenminste moeten worden... Maar als we dan nu beleid gaan vaststellen, dan kunnen we eindelijk weten of die situatie in het nieuwe beleid

gewoon legaal is of dat daar een eind aan gemaakt moet worden omdat die niet past in het nieuwe beleid.

De VOORZITTER: Mijnheer Van Laar.

De heer VAN LAAR: Ik ben het helemaal met mevrouw Gumbert eens dat je niet willekeurig moet gedogen, maar dat is precies wat we nu doen. We gedogen nu de situaties waar geen meldingen over binnenkomen. Dat wil niet zeggen dat dat goede situaties zijn. Dat wil gewoon zeggen dat er weinig geluidsoverlast is buiten, maar misschien liggen ze wel met acht op een kamer. Dat weten we niet, want we zien die locaties niet. Je bent dus een deel van je capaciteit aan het inzetten om te gaan handhaven op panden waar het misschien wel redelijk op orde is. Daar zou je criteria misschien wel voor kunnen opstellen wanneer je dat dan wel gedooft en de capaciteit die we nu hebben zetten we dus in om willekeurig te handhaven. Dat kan je ook niet doen en dan maak je capaciteit vrij om andere dingen te doen. Dat is dus mijn oproep: kunnen we daar niet over nadenken en ook om ons heen kijken of daar niet voorbeelden van zijn van gemeenten die dat slimmer doen dan hier.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg, daarna mevrouw Van Straten, daarna...

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Ik kan mij niet voorstellen dat als wij zouden weten dat er een situatie is waar acht man op een kamer ligt, wij niks zouden doen. En dat is gedogen. Zolang wij dat niet weten, dan gedogen we het ook niet naar mijn mening. Dus ik ben benieuwd hoe mijnheer Van Laar daarin staat.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik wilde eigenlijk ook zo iets zeggen. We hebben net van het college gehoord dat als het weet dat er onveilige situaties zijn, er wordt gehandhaafd. Dat is met beleid precies hetzelfde. Dus in dat opzicht denk ik niet dat die situatie gaat veranderen.

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi.

De heer SALHI: Ja, ik val een beetje in herhaling. Ik vind dat ook wel een beetje iets te veel van het goede wat u noemt. Er zijn zoveel instanties daarmee bezig die daar ook signalen over krijgen. En het lijkt mij een beetje voorbarig om te zeggen dat dat niet gebeurt. Ik kan u vertellen dat dat juist wel gebeurt en dat die situaties er zijn, dus nee.

De VOORZITTER: Zijn er nog andere onderwerpen waarover we willen praten. We hebben nog vier minuten. Mevrouw Hup, ja als dat zo is mag u gaan afsluiten.

De heer DE RUITER: Ik heb het ook al eerder aangehaald, maar misschien mag ik nog een rondje ophalen bij de collega's over wat we nu moeten vinden van het verschil tussen een woonbestemming en een logiesbestemming? Want ik proef dat dat een beetje verloren gaat in de discussie, dat mensen op het moment dat ze een baan hebben, ook gelijk dan maar een woning hebben. Terwijl in mijn ogen arbeidsmigranten mensen zijn die tijdelijk komen en ook weer vertrekken op enig moment.

De VOORZITTER: Ja, mijnheer De Ruiter, volgens mij is dat gewoon bij wet geregeld, maar ik weet niet of mijnheer Salhi daar nog iets over wil zeggen.

De heer SALHI: Misschien heel kort, misschien kan mevrouw Hup dat ook meenemen. Er zitten iets van 20.000 uitzendbureaus. Ik heb mij laten vertellen dat er meer uitzendbureaus zijn dan supermarkten en dat is eigenlijk waar het probleem ligt. Mensen worden dingen voorgehouden zodat ze hier dus komen en dat er een huisje en een bedje gespreid ligt, maar dat is vaak niet het geval. Er moet ook iets aan de verwachting gedaan worden bij de mensen die hiernaartoe komen. En daar gaat het fout.

De VOORZITTER: Dan geef ik mevrouw Hup de gelegenheid om af te sluiten.

Mevrouw HUP: Eerst wil ik even reageren op dit. Daar gaat het nu op dit moment vanavond niet over en ik denk dat het ook inderdaad bij wet is ingeregeld. Ik neem ook mee wat de heer Salhi zegt. Dan nu mijn afronding. Ik heb ook een tijdpad gemaakt. Het was een nuttige leerzame avond. Ik heb de VVD horen zeggen dat wij als raad misschien eerder aan de bel moeten trekken. Ik weet waar de bel staat, dus ik zal daaraan gaan trekken als ik ongeveer volgend jaar richting de zomer nog steeds geen beleid heb gezien en ik denk dat ik dan die motie vreemd misschien dan weer uit de la ga trekken en dan gaan we verder met elkaar in gesprek. Dank u wel voor vanavond. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dan dank ik u allen voor uw aanwezigheid en voor uw bijdragen. Ik wens u een fijne avond.